

Forfatter: Trier, Ernst Johannes

Titel: BREV TIL: Abel, Marie FRA: Trier, Ernst Johannes (1865-09-22)

Citation: Trier, Ernst Johannes: "BREV TIL: Abel, Marie FRA: Trier, Ernst Johannes (1865-09-22)", i *En Brevveksling ved Povl Hansen*, BOGHANDELS FORLAG, s. 99. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002222419-X00-shoot-L002222419X000080.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: En Brevveksling ved Povl Hansen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Trier, Ernst Johannes, *En Brevveksling ved Povl Hansen,*

Ernst Trier til Marie.

Gunderslovholm, 22. septbr. 1865.

... Uhyre træt er jeg af rejsen i dag ... Du skal dog i al fald vide, hvor jeg er henne.

Ja, hvor er jeg egentlig? hele denne rejse er så rig på vekslende indtryk, at den næsten forekommer mig som et æventyr.

I aften da! Et stort pragtfuldt værelse på en af Sjællands største herregårde, med stor tronsæng, forgyldt foroven og forgyldte tapeter, og midt i al den herlighed ligger min fattige tornyster. Med den på ryggen kom jeg hertil, så »fuldmægtigen« tog mig for en håndværkssvend. Ejeren er en Neergård, søn af »kammerherreinden«, som, du ved, jeg kender.

Og i aftes på denne tid sad jeg i en lille bondegård tæt ved Rønnebæk hos Niels Jensen, vistnok Sjællands mest oplyste bonde. Der var fattigt og småt, men hvor var der hyggeligt. Og som vi så sad dér, manden, konen, døtrene og de to dejlige sønner, smukke opvakte karle, så kom salmebøgerne frem og vi sang med hinanden:

»Min Jesus lad mit hjærte få
en sådan smag på dig,
at nat og dag du være må
min sjæl umistelig!«

Og talen gik så yndig. — Hér kom i aften kortene på bordet — kortspil! — og talen forstummede næsten. Dér trykkede de alle min hånd, da jeg skulde gå, og Niels Jensen sagde: »Er det ikke underlig, kun så kort tid har vi været sammen, og dog er s. 100det, som om vi kendtes godt ved og havde været kendte længe« — og hér bukkede jeg pænt for damerne og herrerne for at blive lyst op ad den store, brede trappe med marmorvæggene. I går aftes gik jeg under den store, blå himmel med de mange stjernelys hjem til Brandts *) hyggelige præstegård for der i morges at vækkes ved, at 3—4 småbørn jublede over deres yngste, lille, søde broder — »søde Gunnar« — som de alle sammen vilde have hen hos sig i sængen. Og jeg var glad, for jeg havde fået Niels Jensens ældste søn Jakob indmeldt som elev, den 17. altså og vistnok den bedste.

Så i forgårs aftes! da sad jeg sammen med Peter Rørdam, Brandt, Niels Jensen, Jens Olsen og grev Moltke på en anden herregård, Conradineslyst, hos to gamle, usigelig venlige, troende komtesser Moltke; der havde været et stort missionsmøde ude i skoven om dagen, hvor Beck, Rørdam, Niels Jensen og Brandt havde talt udmærket, og derfor var vi alle glade. Hoff havde dér bragt mig brev fra dig ...

Natten forud lå jeg i Skamstrup og atter den foregående hos Rørdam i Ondløse (Peter Rørdams ældre broder). Men i morgen nat håber jeg for første gang at sove i min egen sæng i Vallekilde. Jeg er så træt, at jeg næsten ikke kan skrive mere ...